

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2025. november 16-án.

Timóteushoz írt első levél 6. rész 11. verse: „Te pedig, Isten embere, kerüld ezeket. Ellenben törekedj igazságra, kegyességre, hitre, szeretetre, állhatatosságra, szelídlelkűségre.”

Kedves Testvéreim!

Ha megkérdezik tőlünk, hogy miként nevezzük meg magunkat a lelkeségünk szempontjából, akkor minden bizonnyal több jelzöt fel tudnánk sorolni. Mondhatjuk, hogy hívők vagyunk, akik Krisztust követjük. Beszámolhatunk arról, hogy mi a keresztyének nagy családjához tartozunk és ezen belül reformátusok vagyunk. Bármilyen jelzöt is használjunk, mindig ugyanarra gondolunk: az életünk nem olyan, mint a többi emberé, hiszen van benne valami többlet, amit Istennek köszönhetünk. Ezt a többletet fejezi ki itt Pál apostol is Timóteushoz szóló levelében, amikor úgy szólítja meg az ifjú gyülekezeti munkást, hogy „Isten embere”.

Vajon ezt a jelzöt használnánk magunkra? Ki merjük mondani, hogy mi is Isten emberei vagyunk? Úgy gondolom, hogy sok minden elbizonytalaníthat minket. Hiszen ha megnézzük a Szentírást, akkor azt látjuk, hogy az Ószövetség Isten emberének nevezi a prófétákat, mint amilyen Mózes, Illés vagy Elizeus volt. Ugyanígy találkozunk ezzel a megjelöléssel Dávid király kapcsán is. A legérdekesebb mégis az, amikor egy angyal jelenik meg egy asszonynak, aki így számol be férjének erről a találkozásról: „Isten embere jött hozzám. Alakja olyan volt, mint Isten angyalának az alakja, igen félelmetes.”

Hát ilyen vagyok én? Olyan, mint egy angyal, mint egy király, vagy mint egy próféta? Nevezhetem, tarthatom magam Isten emberének? A fenti felsorolást látva minden bizonnyal azt mondhatom, hogy nem. Nem vagyok Isten embere. Azonban én úgy gondolom és úgy értettem meg kedves Testvéreim, hogy ez a megszólítás ma nekünk szól. Pál apostol szavain keresztül az Úristen úgy lép hozzánk, mint akik az Ő emberei vagyunk.

Ez a kifejezés pedig azt takarja, hogy itt birtokos kapcsolat áll fenn. Az ember, akiről itt szó van, az Istené. Nem egy településhez tartozik, nem egy családhoz tartozik, nem egy felekezethez kapcsolódik, hanem mindenek előtt Istenhez. Isten emberének nem a tudása, vagy a hite a lényeges, hanem a kapcsolódási sorrendje az érdekes. Először összekapcsolódik a Mindenhatóval, aztán rajta keresztül kapcsolódik össze más tényezőkkel is. Isten embere mindenével együtt az Úr kezében van.

Ezek után ki merem mondani azt, hogy én Isten embere vagyok? Hiszen ez a tudat hihetetlen nyugalommal jár. Mindenem Isten kezében van, tehát történjen bármi az életemben, az nem véletlenül történik, hanem Isten atyai, gondviselő kezéből származik. Amikor nehézségeket látok magam körül, akkor nem aggódom, hiszen az életem Isten kezében van. Amikor fájdalom és szomorúság ér, akkor az nem hatalmasodik el rajtam, hiszen a lelkem a Mindenható kezében van. Amikor mindenki csak azt nézi, hogy neki mi a leginkább megfelelő, akkor nem kezdek el másokat ostromozni, vagy éppen másokra irigykedni, hiszen tudom, hogy az én életem a lehető legjobb helyen van. Így most már ki merem mondani, hogy isten embere vagyok?

Én azt mondom, kedves Testvéreim, hogy nem csak ki merem, hanem ki is akarom mondani: én Isten embere vagyok. Én Őhozá tartozom mindenemmel együtt. Ez olyan kapcsolat, ami mindennél többet ér és mindent túlél. Jöjjön bár gazdasági vagy politikai válság, érkezzon bármilyen nehézség vagy fájdalom, Istennel való kapcsolatomban mindenem túlvezet. Éppen ezért a mai megszólítás nem csupán Timóteusnak, hanem a tatai gyülekezet minden tagjának is szól. Te, Isten embere vagy.

Az apostol pedig azt is elmondja, hogy mit kell tennie annak, aki Isten emberének tartja magát. Így kezdi: „te pedig, Isten embere, kerüld ezeket”. Vagyis az első teendő az, hogy bizonyos dolgokat kerülnünk kell. Ez azt jelenti, hogy vannak olyan események, vannak olyan cselekedetek, amiktől Isten embere távol tartja magát. Számomra mindenképpen fontos a sorrend is. Először nem azt kell meg tudnom, hogy mit tegyek, hogy mit érjek el, hanem hogy mi az, ami elől el kell menekülnöm, aminek a közelébe sem szabad engedni az életemet.

Az egyik legnagyobb kísértés a mai világban ugyanis az, hogy belesodródunk olyan dolgokba, amik aztán az életünket meggyengítik. Vannak ilyen veszélyes mondatok: de hát mindenki ezt csinálja. Nem olyan nagy baj ez. Csakhogy aki Isten embere, az nem mehet bele minden ilyen dologba, amit egyébként az egész társadalom úgy csinál. Azért, mert mindenki számára természetes a megvesztegetés, az nem jelenti azt, hogy nekem is bármi korrupció gyanús helyzetbe bele kellene mennem. Azért, mert természetes jelenség az, hogy a házaspárok nem hűségesek egymáshoz, az nem jelenti azt, hogy nekem így kellene tennem. Az is természetes, hogyha velem rosszat tesznek, akkor én is keresem az alkalmat, hogy a másik életét megkeserítsem. Az Isten embere ezeket kerüli. Távol tartja magát tőlük, sőt egyenesen elmenekül minden olyan helyzetből, ami az életét bepiszkolhatja.

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2025. november 16-án.

Először tehát azt mondja el nekünk az apostol, hogy Isten emberének az élete távolságtartó élet. Eleve nem közeledik olyan eseményekhez, amelyek életét tönkreteszhetik. Nem próbálom ki a heroint vagy a kokaint, vagy a füves cigarettát, mert tudom, hogy az tönkreteszhet. Nem lopok el egy forintot sem, sőt nem teszek el semmi olyat, ami nem az enyém, mert tudom, hogy a kis lopásokból előbb utóbb nagy lopások lesznek. Távol tartom magam minden olyan helyzettől, ami az életemben bármilyen rossz hatást kifejthet. Erre figyelmeztet minket a Prédikátor könyve is: „Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet! Tartsd távol szádtól a csalárdságot, és távolítsd el ajkadról a hamisságot! Szemed előre tekintsen, és egyenesen magad elé nézz!” Isten embere, kerüld azt, ami tisztátalanná teszi a szívedet.

Kisgyermekkoromban volt egy mese, amely mélyen megmaradt bennem. Volt egy afrikai falu, ahol a gyerekek találtak egy védtelen kis jaguárt. Mindenki nagyon aranyosnak tartotta és a gyerekek elérték szüleiknél, hogy be is vihessék a faluba. Egyetlen ellenzője volt mindennek, a vadász. Ő azt mondta, hogy „a kis leopárdokból lesznek a nagy leopárdok és a nagy leopárdok ölnek”. De a vadással senki nem foglalkozott. A kis jaguárt befogadták, etették, gondozták, a gyerekek pedig játszottak vele. Mondogatták is a vadásznak, hogy ugyan mitől kellene félni, hiszen senkit nem bánt ez az állat. A vadász azonban minden egyes alkalommal, amikor gyerekek játszottak vele, akkor elmondta: „a kis leopárdokból lesznek a nagy leopárdok és a nagy leopárdok ölnek”. Amikor pedig a leopárd megnőtt, kiderült, hogy mégis a vadásznak van igaza. A ragadozó rátámadt a korábban vele játszó gyerekekre. Csak a közelben lévő vadásznak köszönhető, hogy komolyabb bajuk nem lett. A tanulságot le is vonta valamennyi falubeli: bármennyire is ártalmatlannak tűnjön egy kis leopárd, az megnő és ölni fog. Bizony, bármennyire ártalmatlannak tűnjön egy kis lopás, egy kis flörtölés, egy kis hazugság, a kis dolgok megnőnek, azok pedig ölnek. Ezért figyelmeztet minket az apostol: Isten embere, kerüld ezeket.

A másik dolog, amit elmond az apostol Isten emberének, hogy „törekedj igazságra, kegyességre, hitre, szeretetre, állhatatosságra, szelídlelkűségre”. Törekedj, vagyis szinte fuss utána. Ahogyan menekülni kell minden rossz elől, úgy futni kell a jó után. Isten emberének az élete éppen ezért soha nem lehet statikus, vagyis egy helyben álló. Egy helyben állva az életem nem tud elmenekülni és nem tud törekedni. A keresztyén ember élete éppen ezért folyamatosan változik. Nem mondhatom, hogy én már eléggé hívő vagyok, az én életem már eléggé rendben van, hiszen mindig van hova fejlődnöm. Például törekednem kell az „igazságra, kegyességre, hitre, szeretetre, állhatatosságra, szelídlelkűségre”.

Törekedj az állhatatosságra. Vagyis ne ingasson meg semmi. Ne bizonytalanítsd el semmi. Legyél olyan, aki képes túrni is a hitért: akár szenvedést, gúnyt, megpróbáltatást, vagy megvetést is. A hitemet nem szabad elveszítenem akkor sem, ha másokban nem veszem észre ugyanazt a hitet. Az Istenbe vetett bizalmamat nem szabad elhagynom akkor sem, ha azt látom, hogy mások előbb bíznak meg akármilyen horoszkópban, jóslásban vagy egyéb jövőmondókban, mint a Mindenhatóban. Az Istenhez való elsődleges kapcsolódásomat nem szabad másra cserélnem akkor sem, amikor azt látom, hogy sokak számára Isten az utolsó, vagy ha nem is utolsó, de nagyon sok minden előtte áll a sorban. Törekedj az állhatatosságra, vagyis legyél kitartó a hitedben.

Isten embere, törekedj a szelídlelkűségre. Számomra ez volt a legnagyobb figyelmeztetés. Legyek szelíd lelkű, vagyis olyan, akiben az érzélem és érzékelés is szelíd. Még az autó kormányja mögött sem szabadna haragudnom vagy bosszankodnom a másik autós miatt. Még az egyértelműen emberi hiba miatt sem szabadna rossz érzésemnek lenni a másik iránt. Hiszen Isten emberének a lelke mindent szelíden érzékel és mindent ugyanígy érez. Azt hiszem, hogy az egyik legnagyobb hiányosságom ebben van. Nem tudok mindig szelíd lélekkel élni ebben a világban.

Pedig Krisztus üzenete nem fog eljutni a többi emberhez másmilyen módon. Ahogyan a korábbi évszázadokban próbálták fegyverrel, fenyegetéssel, elnyomással és mégsem jutottak eredményre, vagy éppen az ész felsőbbrendűségével, vagy különböző szervezeti kérdésekkel, mondván, hogy a szervezet majd mindent megold, az eredményt látjuk: nincsen eredmény. Csak a szelíd lélekkel mondott krisztusi szó jut el a másik emberhez. Csak a teljes elfogadás mutat a Megváltóra. Ha törekszünk a szelídlelkűségre, nem csak mondjuk, hanem a lelkünkben meg is valósítjuk, akkor várhatjuk azt, hogy Isten Szentlelke megáldja próbálkozásainkat. Isten embere, törekedj a szelídlelkűségre.

Szeretett Testvéreim, nincsen másmilyen jövője a keresztyénségnek, csak az, ha mi mindannyian úgy élünk ebben a világban, mint Isten emberei. Éppen ezért kerüljünk el mindent, ami tönkreteszheti, vagy bepiszkíthatja a lelkünket. Ellenben törekedjünk mindarra, ami Krisztus szerint való, az állhatatosságra és a szelídlelkűségre. Ezért imádkozzunk minden napon: „Szeretnék lenni, mint Ő alázas, szelíd. Követni híven, mint Ő, Atyám parancsait. Szeretnék lakni Nála, hol mennyei sereg, dicső harmóniában örök imát rebeg, örök imát rebeg!”

Amen!